

El anfitrión

Títol original: *The Birthday Party* **Direcció:** Miguel Ángel Jiménez **Guió:** Miguel Ángel Jiménez, Giorgos Karnavas, Nikos Panayotopoulos (novel·la: Panos Karnezis) **Països:** Grècia, Espanya, Països Baixos, Regne Unit **Durada:** 103 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Willem Dafoe, Emma Suárez, Joe Cole... **Fotografia:** Gris Jordana **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 24/07/2026

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès, espanyol i grec, amb subtítols en català

SINOPSI

Markos Timoleon, un magnat grec, celebra el 25è aniversari de la seva filla a la seva illa privada. Allà s'enfrontarà a una imprevisible cadena d'esdeveniments que amenaçaran el seu domini i sacsejaran la seva pròpia existència. (FilmAffinity)

CRÍTICA

11/08/2025 - L'espanyol Miguel Ángel Jiménez dirigeix una curiositat sobre una festa d'aniversari liderada per Willem Dafoe i basada en la novel·la del grec Panos Karnezis

Lagostes, xampany i un sumptuós pastís d'aniversari componen l'escenari de *The Birthday Party*, la nova pel·lícula del director espanyol **Miguel Ángel Jiménez**, que s'ha estrenat a nivell mundial com a part de la selecció de la Piazza Grande de Locarno. El magnat navilier Marcos Timoleon (**Willem Dafoe**) comença el matí estirant-se nu i prenent un got de whisky sol, donant així la benvinguda a un dia molt especial: el 25è aniversari de la seva filla. Entre aquesta opulència i els convidats que comencen a arribar amb vaixell a la seva illa privada —grega—, el públic ja s'espera el pitjor d'aquestes persones i, ben aviat a la pel·lícula, es veu que el Marcos té dos llenguatges: la conspiració i la manipulació.

The Birthday Party està basada en la novel·la homònima de l'escriptor grec **Panos Karnezis** (2007), que oferia una visió molt més detallada de la vida de Timoleon i del seu ascens a la prominència mitjançant *flashbacks* que treien el lector del present narratiu. La pel·lícula també transcorre durant un sol dia d'estiu el 1975, però a diferència de l'obra original, aconsegueix entreteixir de manera orgànica gran part d'aquell passat en els diàlegs. Des de comentaris aparentment banals fins a breus monòlegs, el guió (coescrit per Jiménez, **Giorgos Karnavas** i **Nicos Panagiotopoulos**) inclou els suficients retalls del passat per dibuixar Timoleon com un home despietat i dominat pels seus anhels; potser fins i tot un idealista convençut que pot comprar i controlar les persones, així com forçar-les a estimar-lo.

De fet, aquesta és la veritable raó per la qual organitza la festa, per assegurar-se de poder presidir el futur de la seva filla Sofia (**Vic Carmen Sonne**). En segon pla, la Sofia ha iniciat una relació amorosa amb un periodista britànic (**Joe Cole**) i planeja utilitzar el fruit d'aquesta unió com a moneda de canvi per negociar la seva llibertat. Si desposseïm la pel·lícula de la seva fastuosa decoració (obra de la directora artística **Myrte Beltman**, responsable també del disseny de *Sweet Dreams*), *The Birthday Party* és, en essència, una història sobre els llaços enverinats que neixen de la sang i dels diners, encarnats en la figura del protagonista. Dafoe no pot estar més brillant en el paper de l'envellit magnat Timoleon (que evoca sens dubte Aristòtil Onassis), i ho aconsegueix a còpia d'aportar una fisicitat aspra gràcies a la seva nuesa, els seus esclats de fúria i una escena enlluernadora en què balla Zeibekiko, una dansa grega improvisada que només interpreta un home. Sense aquesta dimensió corporal, el personatge de Timoleon es reduiria al d'un home intrigant, insegur malgrat les seves riqueses. De la mateixa manera, Vic Carmen Sonne brilla com la desafiant Sofia: la seva veu amb textura, lleugerament ronca, funciona com un magnífic contrapès davant de la de Dafoe, convertint-los en un duo pare-filla d'enorme força en els detalls més íntims.

Miguel Ángel Jiménez és un director espanyol de soca-rel, però els seus llargmetratges són un exemple perfecte del que avui entenem per "cinema europeu". El repartiment és multinacional, igual que els personatges; es mantenen els seus accents, que al·ludeixen a passats que el públic mai no arribarà a conèixer del tot, ja que tots són homes i dones de món, inclosos els espies, les criades o els guardaespalles. En el pla estilístic, *The Birthday Party* està concebuda amb un aire *kitsch* en el millor dels sentits —amb l'aparició inclosa d'un unicorn en un moment crucial—, però sense perdre la seva vocació integradora. Si bé és cert que, en certs moments, la pel·lícula experimenta dificultats a l'hora d'alternar entre micro i macro, no hi ha dubte que deixa l'empremta d'una imaginació summament poderosa en acció: un somni febril paneuropeu, amb Willem Dafoe com a convidat d'honor.

Savina Petkova - cineuropa.org